

Συνεχίζουμε σήμερα το ρεπορτάζ για το ενδιαφέρον του Θεόδωρου Βουδούρη στη ζωγραφική των Αβοριγίνων καθώς μου έδειχνε έναν έναν τούς πίνακες της συλλογής του και ήταν φανερό ότι ήταν αντικείμενα αγάπης και όχι εμπορικού ενδιαφέροντος. Μου εξηγούσε τί έπρεπε να προσέξω στη λεπτομέρεια για να εκτιμήσω την ομορφιά που δημιουργούν με τα έργα τους οι Αυτόχθονες καλλιτέχνες με μόνο προσόν την αρχαία παράδοση και τα εφόδια που τους προσφέρει η φύση. Τις χρωματιστές πέτρες για βαφές, τις ίνες από δέντρα για βούρτσες, το σάλιο τους για την ανάμειξη των χρωμάτων και τον φλοιό των δέντρων αντί για καμβά που χρησιμοποιούν οι σύγχρονοι ζωγράφοι.

Ομως ο Θεόδωρος νιώθει ιδιαίτερη συμπάθεια για δύο χαρτονάκια καρφισωμένα πίσω από το γραφείο του, πάνω στα οποία ο Αυτόχθων καλλιτέχνης έχει ζωγραφίσει με σινική μελάνη πολύ λιτά αλλά και πολύ κομψά δύο πτηνά πάνω σε γραμμικό φόντο.

Ρώτησα τον Θεόδωρο για το μέλλον της ζωγραφικής των Αβοριγίνων και μου εξέφρασε με κάποια θλίψη πως αν και η παραδοσιακή ζωγραφική είναι περιζήτητη σε όλο τον κόσμο, η ζωγραφική πάνω σε φλοιό δέντρων είναι μια Τέχνη που πεθαίνει.

“Οχι, ούτε κάτω από ξένους ουραμούς/ Ούτε κάτω από ξένα φτερά./ Με τον λαό μου έμεινα/ Εκεί που ήταν ο λαός μου, στη δυστυχία του”.- *Αννα Αχμάτοβα*

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και..

μη

Θ. Βουδούρης:

Η ζωγραφική πάνω σε φλοιό δέντρων είναι μια Τέχνη που πεθαίνει

“Η προετοιμασία τού φλοιού πριν χρησιμοποιηθεί για να ζωγραφίσει πάνω του ο καλλιτέχνης είναι χρονοβόρα και την αποφεύγουν επειδή έχουν “τεμπελιάσει”. Ο φλοιός χρειάζεται κάποια επεξεργασία για ν’ αντέξει στο χρόνο που την αποφεύγουν, γι’ αυτό είναι μια μέθοδος καλλιτεχνικής δημιουργίας που πεθαίνει”, λέει ο Θεόδωρος και μου δείχνει ένα δείγμα τέτοιου πίνακος που κι’ εγώ ο ανίδεος μένω άναυδος με την τελειότητά του.

Ο Αυτόχθων καλλιτέχνης δεν χρησιμοποιεί τις γνωστές κουκίδες, αλλά πολύ ψιλές γραμμές σε διαφορετικά χρώματα, όπως διαφορετικά χρώματα είναι και η ελάχιστη απόσταση που τις χω-

ρίζει. Οι γραμμές είναι τόσο λεπτές και τόσο ίσιες από σταθερό χέρι χωρίς χάρακα και τόσο κοντά η μία από την άλλη χωρίς ν’ αγγίζουν, αφήνοντας ένα πολύ μικρό κενό και με το συνδυασμό των χρωμάτων τους δημιουργούν ένα καταπληκτικό σύνολο.

Οι πίνακες αυτοί είναι πολύ εύκολο να καταστραφούν ακόμη και με ένα άγγιγμα χεριού πάνω στα χρώματα που δεν προστατεύονται, ενώ ο φλοιός μπορεί να σκευρώσει και γι’ αυτό είναι τεντωμένος και δεμένος οριζόντια πάνω σε βέργες.

Η συζήτηση αναπόφευκτα στρέφεται στον τρόπο ζωής των Αβοριγίνων και είναι ένα θέμα που ο Θεόδωρος γνωρίζει πολύ καλά. Όπως τις καταγγελίες ότι

οι Αυτόχθονες καίνε τις πόρτες και παράθυρα σπιτιών που τούς προσφέρει το κράτος και το γεγονός ότι δεν χρησιμοποιούν έπιπλα.

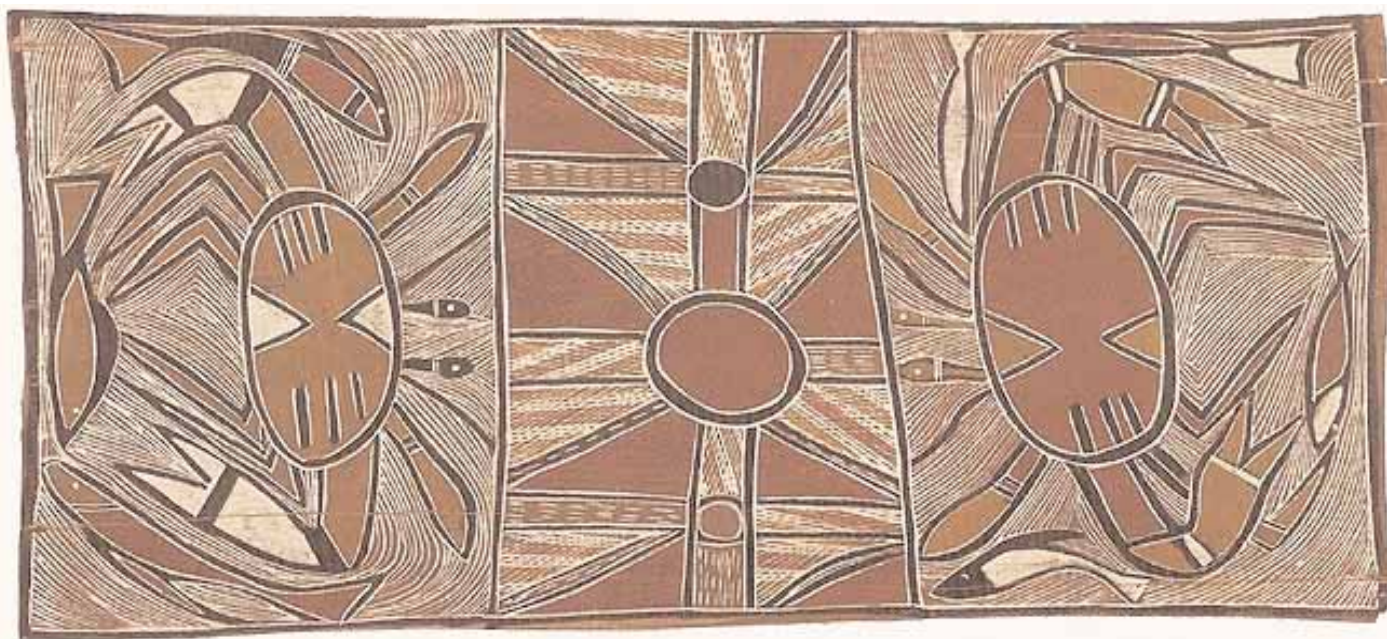
“Οι Αυτόχθονες πιστεύουν ότι η φύση δεν δημιούργησε το ξύλο για να κατασκευάζουμε έπιπλα, αλλά για να το καίουμε όταν κρυώνουμε”, μας εξηγεί ο Θεόδωρος και μάς υπενθυμίζει ότι είναι νομάδες που δεν μπορούν να στεριώσουν σε έναν τόπο, γι’ αυτό μετακινούνται συνεχώς.

“Αυτό το πάθος τους για περιπλανήσεις δεν μπορεί να ελεγχθεί και θα σου αναφέρω το παράδειγμα παιδιών Αυτόχθωνων που τα έβαλαν εσώκλειστα σε ιδιωτικά σχολεία και τα βράδια εξαφανίζονταν για walkabout (περιπλάνηση)”, συνεχίζει ο Θεόδωρος και δικαιώνει τη διαφωνία μου στα ρατσιστικά επιχειρήματα αυτών που θεωρούν τους Αβορίγινες παιδιά ενός κατώτερου Θεού.

Οι Αβορίγινες είναι θύματα τού ευρωπαϊκού “πολιτισμού” που εισήγαγε στη χώρα τους τα αλκοολικά ποτά, τα ναρκωτικά, το τζόγο, τα αφροδίσια νοσήματα και τα... φαστφουντάδικα για τα οποία ήταν απροετοίμαστοι. Εκτός από τους διωγμούς που υπέστησαν από τους “πολιτισμένους” λευκούς στο παρελθόν και κινδύνεψαν ν’ αφανιστούν σαν έθνος, οι Αυτόχθονες υποφέρουν σήμερα και αποδεκατίζονται από τον εθισμό τους στα οινόπνευματώδη και ναρκωτικά και τις αρρώστειες από την αλλαγή στη διατροφή τους.

“Οι πραγματικοί αυτόχθονες δεν ενδιαφέρονται για τα υλικά αγαθά που μοιράζονται με την φυλή τους, ενώ οι μιγάδες που βασικά δεν ξέρουν πού ανήκουν, έχουν υιοθετήσει την ανάγκη για το κέρδος και την ιδιοκτησία”, μου εξηγεί ο Θεόδωρος.

Αλλά όπως εξακρίβωσα με τη βοήθεια τού Θεόδωρου, όποια και αν είναι τα ελαττώματα των Αβοριγίνων σαν εθνότητα, αρκεί η γοητευτική ομορφιά και η κομψότητα της παραδοσιακής τέχνης τους για να διαψεύσει τους πιο σκληρούς κριτές τους.

*Οθωμανικό Δίκαιο

“Θέλουμε μια νέα Βαλκανική που θα βασίζεται στον πολιτικό διάλογο, στην οικονομική αλληλεξάρτηση και συνεργασία, στην ενσωμάτωση, στην πολιτιστική αρμονία και ανοχή. Αυτά ήταν τα οθωμανικά Βαλκάνια. Θα επανεγκαθιδρύσουμε αυτά τα Βαλκάνια. Οι οθωμανικοί αιώνες των Βαλκανίων ήταν μια επιτυχημένη ιστορία. Σήμερα πρέπει να την επανεφεύρουμε... Δήλωση του κ. Νταβούτογλου, στις 16 Οκτωβρίου 2009, στο Σαράγεβο. Τη βρήκαμε στο «Βήμα»”

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Σύμφωνα με το πρωτοσέλιδο του «Θέματος» της Κυριακής ο Πάγκαλος και η γυναίκα του Καίσαρος αποχαιρέτησαν το δύσσηνο έτος 2010 και υποδέχθηκαν το δύσκολο έτος 2011 σε σουίτα (350 τ.μ.) του «King George» (διαμονή 5.400 ευρώ τη βραδιά) με δαίπνο 380 ευρώ το (άμυαλο και ματαιόδοξο) κεφάλι.

Βεβαίως, ο Πάγκαλος δεν πλήρωσε όλα αυτά

τα λεφτά στο ξενοδοχείο ενδιαφέροντος Δασκαλαντωνάκη -συζύγου του κ. Σηφουνάκη, πράγμα μάλλον χειρότερο, διότι, όταν δέχεται κανείς τέτοιας αξίας φιλοξενία, φαίνεται ωσάν έμμεσος χρηματισμός (μάλιστα από έναν όμιλο επιχειρήσεων που χρωστάει περί τα 600 εκατομμύρια ευρώ στο Δημόσιο, τις Τράπεζες και τα Ταμεία).

Ευτυχώς η αλήθεια είναι, κατά Πάγκαλον, ότι ο ίδιος κι άλλοι τέσσερις της οικογενείας εντέλει διέμειναν (κοινώς στοιβάχθηκαν) σε ένα κοινό δωμάτιο του ξενοδοχείου, αξίας διαμονής 260 ευρώ, τα οποία κάθε «κοπρίτης» και «ζών» αυτή της χώρας θα μπορούσε να πληρώσει, χωρίς να μπορεί ο Πάγκαλος να τον κατηγορήσει για «διεφθαρμένον» και «διαπλεκόμενον»...

* Καλόο!

- Θέλω να χωρίσω την γυναίκα μου, γιατί κάθε βράδυ τρέχει από ταβέρνα σε ταβέρνα.
- Και από πότε άρχισε πίνει;
- Δεν πίνει, ψάχνει να με βρει.

Ακόμη ένα:

- Από τι πεθαίνουν τα εγκεφαλικά κύτταρα μίας ξανθιάς;
- Από μοναξιά!

